

Ta varsi hakkata. Keige aasta läbbi pean ma sedda meles, et pällo us üks hirmus vahha teggia on, sellepärrast nouan ma temma sõggimist, kus ias moistus annab rikkuda. Kuid a ma tännini sedda ollen teinud on pea förmelitud, adder ja häägi on need soa riistad, agga neid peab õigel aial prukima. Minna ei tahha mitte öölda, et se se pärris õige viis on ja peab olema; vaid nenda ollen ma järrel katjudest leidnud hea ollewad.

1. Süggise tünnan ma odra tükpollo üles ja jättan häästamatta, selle läbbi ladan ma sedda kässö, et pöld parremiuni märga sees peab, et ma fessa ni kui tarvis, hilja Maiku lõppetusses woin kunda. Peale selle, kui pöld talve wauldes scisab, siis wöttab ta vihma, külmä, lumme, tule, kaste ja pärva paistest paljo parrem foosutust vasto, kui häestetud pöld.

2. Keesja tünnan ma hilja Maiku lõppetusse, se on mis se läbbi woimalik, et odra fört süggise ollen kündmud ja on hea, et pöld suu läbbi märga enneje sees hoib, kes ei usjo, se katjugo järrele.

Pawel. Kuid a se tulleb, et tünntud wauldes pöld ennam märga enneje sees peab, kui töwia ehk sille äestetud pöld?

Tönn. Meil ou allasi mötlemist ja järrei utimist eggatö ja teo jures tarvis. Lühhidelt böldes tulleb se fest, et wauldes pöld vihma ja kaste märga enneje sisje wöttab, ja äestetud sille pöld mitte ni rutto märga sisje ei joua wötta; vaid enne, kui pöld sedda enneje sisje Jonab wötta, kissub lodus luhvoti wäggi tedda üles enneje kätte, kes alles tores ja tähhele pannematta pöllomees on, aeb sedda surje walletö ja naerab lahti se suja mo jutto — noh, naergo peale.

Pawel. Sedda ollen ma kül tähhele panind, agga mitte öiete ärra moijmud, kust se tulleb.

Tönn. 3. Sönniko wäddo hoian ma ni hiljaks, kui ias wöimalik, et agga enne heina tööd sellega walmis jaan, sellepärrast, et sönnikul ennam aega olleks enlast mäendada. Sönnikud ma ei künna mitte varsi sisje, nago sedda enhamist tehakse: täma wäctakse homime tünntakse sisje, vaid ma wän keif sönnikud välja, lautan oort laiale; on wäddo ja lautamirne lõppetud, siis lasseni tö-lomad paar pärva hingada, nünd hakku esjite wäctud sönnikuist peale sisje kündma; künd scisab äestamatta, kuni kordamisse künni ette, agga selle äestanüssega peab ette wäatma,